

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE

Péntek

110. szám.

Pest, július 21. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni csak a kiadónál országuton Kunewalder házában, vidéken a k. postahivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Budapesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr. vidékre postán 3 ft. 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadjuk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozot sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p fizettetik.

Nagy Gedeon, a Marczius Tizenötödikének.

Öcsém a Marczius!

Ott voltam már ma az országgyűlésen még pedig a kóruson, a hol a farsangon a polkákat és deusokat húzzák.

Láttam önt, és szemmel tartottam. Ön a helyett, hogy ült volna tisztességesen a helyén, mindegyre koberolt le s fel, ki s be: és akkor azt gondoltam, hogy én önt kedves öcsémel, meg fogom lepni, nem eszem hiába a kenyeret, hanem a mit látok és hallok amugy nagyából s felületesen lekapom, s midőn ön nagy sietve penna után fog látni, hogy a történeteket leírja, én már mindennel készen ön elébe fogok lépni.

És így levén az állapot, imé e következőket jegyztettem fel a karzaton rajzóanal, térdemen és sokszor nem igen figyelve a dictiokra, mert tölem balra egy pár hölgy-szem irtóztatón békéslenített.

Tehát a gyűlés összejött kilencz órákor. Én már oda telepittetem magamat kora hajnalban. Irigyejje meg ön egy kicsit multságomat, mit a várakozás alatt élveztem.

A tegnapi ülés ott szakadt meg, hogy pénzügyministerünk valamit mondott, mit a ház ohajtott formulázva hallani.

Batthyáni minisiterelnök tiltakozott az ellen, hogy a pénzügyminister formulázandó véleménye a jegyzőkönyvbe menjen.

Tegnap este óta a ministerium tanácsot tartott s közös meggyezéssel állapíták meg a szerkesze-

tet, mellyben Kossuth tegnapi kijelentése foglalattott. —

A formulázott ministeri véleményt ne kívánja senki tőlünk, hogy lényegileg is szabatosan vegyük, mert az úgy van szerkeztve mint hajdonában a tekervényességről híres cancellariai leiratok, mellyből az ember azt csavarhatta ki, a mit akart.

Azt hiszem azonban, hogy ezekre, világosan emlékezem; az olaszok ellen indítandó hadsereg alkalmazásában következő vezérelvek fognak megtartatni. A magyar hadsereg semmi esetre sem fog az olasz alkotmányos szabadság ellen akármit is próbálni. A hadsereg azért lesz Olaszországban, hogy az olaszokat kényszerítse az austriai császár felsősége alatt egy szabadelvű alkotmányos országgá alakulni: végre, hogy ha mind ezek nem sikerülnek, ám legyenek az olaszok függetlenek az osztráktól, hanem kössenek velök olyan békét, melly a trón méltóságával összefér, vagy is vállaljanak el egy csonbó adósságot, és a két ország közötti határ legyen úgy kimérve, hogy adandó alkalommal az osztrák seregnek Olaszországot pár nap alatt könnyen elözönlhessék.

Azt hiszem, hogy oly szálkás szerkezetből, mint a ministeri tanács protocolluma, ennyit a karzatról kihalászni, elég a dicsőségre.

Azonban oda lent sem tudtak az elolvásott irományból valahogy kiokosodni.

Madarász Laczi azt kívánta, hogy a ház elébe terjesztett protocollaris kivonat kinyomattassék, és miután mára úgy is a válaszleíratot illetőleg csak az általános vita van kitűzve, a kinyomattandó okira akkor adják elő a szónokok véleményeiket, midőn a vita az adresse utolsó szakaszára kerül.

Én mióta élek és pislogok ennél, méltányosb és természetesb kívánatot nem hallottam.

Azt vártam, hogy a kívánatra az elnök azt fogja mondani, az magába értetik.

És mi történik?

Ha ön szerkeztő jelen nem lett volna, azt mondaná, hogy én, önnek Gida barátja és elvroskona, önt bolonddá akarom tenni.

Ugy történt. Zakó István felkölt helyéből és a kinyomattást ellenzé.

Nyári Pál erre komolyan megcsóválta fejét és valamit sejteni látszott. Oda ment a szöszékre s előadta, hogy mint maga a pénzügyminister is mondá, ő nem úgy beszélt, mint minister, hanem mint követ s ha a felolvasott jegyzőkönyvi kivonatban előtűnt az összes ministeriumnak Olaszországot illető programja van, ahhoz egy futékony hallomás után bajos szólni.

A földkerekségén egy embert sem hittünk lé-

lezni, ki a kinyomattást tovább érdemesnek tartotta volna ellenzeni.

A ministeri párt bár látta, hogy egy némelly flügelmann nagyon rázza a fejét, fészkelődik topog, és békélenkedik, még is restelte magát illy apró comediakétt oly nagyon kitenni, s csak meg megnyugodott.

De ekkor felkelt Deák.

Persze volt Halljuk és halljuk.

És a nagy hazafi, s tán valamennyi vármegye táblabirája, a dolognak új és meglehetősen nagy-szerű feneket adott.

Az igazságügy minisitere bocsánatot kéri a háztól, de nem tehet róla, az neki gyengéje a midőn törekvését, mindig oja irányozza, hogy a házat az inconsequentiaktól megmentse, s azért ha azok kik a kinyomattást sürgetik, a consequentiát kimutatják, ő nem lesz ellene a kívánatnak.

Mért nem követelte a ház, hogy a Horvátországot illető ministeri politikát is nyomtatás alá adják? Oly is felolvasta Kossuth a protocollumot, s mégis senkinek sem jutott eszébe azt kinyomattani.

Szerkesztő! midőn a nagy Deák ajkairól ezt a sületlenséget hallottam, szívem mélyében megbotránkostam, elpirultam és szememem befogtam.

Állítsunk csak egy gyermeket Deák Ferencz elébe, és az is megmondja mi abban a Consequencia: az tudni ilik, hogy a kamara tagjai azt kívánják nyomtatásban bírni, a minek minden sorát, minden határt megrostalni, meglátolni akarják; a horvátországi politika világos, és részletesen kidolgozott história volt, az olaszországi pedig, új, rögtöni, és meglepő. Oly valami, mit a ministerek kezdet óta, gondolatukban hordtak ugyan, de irtóztatón hallgattak vele, mert illyen retrogradszellemű politikai ténynek nyilvánítása az országban, a bizalomszavazó táblabirákat ugyancsak visszahökkeneltette volna.

És Deák Ferencz nagy belátásu törekvését arra vesztegeti, hogy a házat tartsa meg a consequentiában, s ha egyszer a ház nem találta szükségesnek, hogy valamely elébe terjesztett okirat nyomtatás alá jött legyen, egy más okiratot többé akár érzik annak szükségét a vitáhozni akarók, akár nem, azontul kinyomattani nem lehetend.

Illyen inconsequentiaktól törekszik Deák Ferencz a házat megmenteni!

Oh háromszor boldog háza a képviselőknek, mellynek embri gyarlóságai felett ezen mélységes providentia örökodik. Mivé lett volna Europa szemei előtt a mi szerencsétlen kamaránk, ha ama rettenetes inconsequentiába esik, hogy csak épen azon irományt akarja bővebben megismerni, melly egy felől a tagokra nézve legérdekesb, más felől pedig, mellyet egy hallásra legnehezebben fog-

hatta fel, s végre melly értelmében annyiszor látszik változni. A beszéd végén a miniszter szónokolt.

Madarász József szónok a beszédet a következőképpen értékelte. Teleki Deák szónok a következőképpen értékelte.

Tottak el egészen hozzám. Barlos Eduard. Tegnap két véleményről hallottunk. Egyik azt mondta, avatkozzunk be, a másik hogy nem.

A pénzügyminiszter a beavatkozás elvét vitatván egy nyilatkozatot tett, a mellyet némelyek nem fogtak fel tisztán, s azért kívánja tudni, hogy ha már beleavatkozzunk, tudjuk meg, mibe avatkozzunk.

Utána Perczel Mór lépett a szószékre, szavait a közönség nagy figyelemmel hallgatá.

A hír, hogy Perczel Mór szép fizetéssel ellátott hivataláról lemondott, már tudva volt, és az emberek igen kíváncsiak olyan embernek véleményét meghallgatni ki meggyőződését az anyagi nyereségnek elébe teszi, s arra a legfényesebb példával megyen elől.

Szónok Deáknak felel. Tegnap a ház nem hozott határozatot, mert a dolgok előtte nem voltak világosságban. Tegnap sok olyanról mit sem hallottunk miről ma már foly a vita. A kormány nem jár egyenes uton. Tegnap azt mondták, hogy a sanctio pragmatika kötelez minket arra, hogy az osztrák császárnak territoriumát megvédjük. Ma azt mondják, hogy küldjünk katonát, hogy az olaszok alkotmányos országgá alakulás mellett megmaradjanak osztrák provincia, vagy ha ez nem történhetik fél Lombardia legyen független ország, a másik fele pedig maradjon Austria mellett.

A ministerium állását e kérdéshez kötötte. És ő igen sajnálja hogy midőn arról volna szó, hogy a ház helyesli-e a ministerium politikáját, mellyet az országgyűlés óta követ, vagy nem, akkor illy mellékes kérdésekkel, mint az, hogy sokan a kinyomatást ellenzik, a házat olly vitákba keverik, melly által midőn a szó a] dolog érdemére kerülne az erők kifáradnak.

A ház még csak arról vitatkozott, ha valjon adassék az olaszok ellen segély vagy nem, s itt már a ministerek belementek abba, hogy e segély minő elveken adassék.

Ezen modor ellen szóló tiltakozik, s azt úgy tekinti mintha a ministerium már az első kérdést meghaladottan tekintené.

E beszéd megrengette a gyűlést, és Deák Ferencz egész erejével neki türeközött a feleletre.

Szerinte a ministerium (miután rajta kapták a cselen) nem akarja keresztül ugrani sem az első kérdést, hogy adjunk-e katonát Olaszországba, sem azt, hogy mire adjuk a katonát, hanem csodálkozik Perczel Moriczon, ki szinte bele megyen a mikéntbe miután már kinyilatkoztatta, hogy ő az olasz ügyekbe semmi esetre sem kíván részünkről beavatkozást. Mi gondja Perczelnek arra, mit fogunk tenni az olaszokkal, ő ki a bele avatkozást már az első stadiumban megakadályozza.

Ugy látszik, hogy Deák Ferencz még többet is akart mondani, de tapasztalván, hogy mondását sokan igen nevetik, megtetszett maga magának s a fentebbi mulatságos constructiot vagy őt,

hat variatióban elmondta, miként azt a Közlönyben látszik. De a kamara conse-

De jól is esett annak a szájas Perczelnek hogy is mer arról beszélni, mit fognak a magyarok Olaszországban tenni, akkor midőn ő arra szavaz, hogy ne menjen oda katonai segítség.

Deák szerint azok, kik a segélyt megtagadták: üljenek le, melegítsék belyöket, s ne legyen gondjuk, ha az Olaszországba küldendő katonákat meg is sütik.

Perczel a mikéntbe csak azon szempontból ment belé, a mennyiben a kérdéses oklevél kinyomatását sürgette.

Deák Ferencz ezt pattogó humoreskje alatt kegyesen ignorálta.

A világon nincs bosszantóbb, mintha az ember egy petitio principiis követ el, s arra nagy lármát ütve, azokat, kik csak felületesen szeretnek gondolkodni, rászedi, megneveteli vagy megrikatja.

Eddig az ülés az unalmasságokat kivéve mulatságosan folyt.

De most jö a tragicomédia.

Deák után Kossuth szölt fel, és e legcesekélysebb vita azonnal a legingerültebb lön.

Kossuth alig szölt három percig s a vitát azon mezőre vitte melly a házat fenekestül felforgatta.

Soha mig a világ illy noli metangere ministeriumot nem látott.

Kossuth Perczel beszédében sértő gyanusításokat látott ő mint minister nem bírja ha megtámadják, de azt nem tūri soha, hogy valaki az ő becsületességében kételkedjék.

Az illyen gyanusítások lelkét mélyen sértik, s a kérdést arra viszik ha valjon a háznak a ministeriumban van e bizodalma, vagy nincsen. —

Itt a szónok szavait a legitizatosb zaj szakasztja fel. A padok közül öt osztály felugrik, a hatodik ülve marad.

A kiáltozásokban részt vesz a karzat is, — Taps és éljen, pissz gés és a nem tetszésnek minden féle jelei.

Egy idő mulva Kossuthnak ismét kihallattak szavai, aharsagva mondá: Törpüljön le az illyen minoritás. —

Szerkesztő hajszálaim felállottak. — De egy perc alatt lelkem a legmélyebb indignatioval telve, össze szedte magát.

És bámultam miként feletkezhetik el így magáról Kossuth.

Kossuth Lajos, midőn e szavakat mondá törpüljön le ezen minoritás. Egészen magánkívül volt úgy állott ő előttünk, mintha kiszámított szini hatással egy tekintetével mindent, mit csak e hazában érdemeket tett, érezletni akarta volna.

Előttünk Kossuth a régi ifju, az ártatlanul elfogatott, elítélt, és börtönbe tartatott mártir állott — előttünk Kossuth, a volt Pesti Hirlap szerkesztője állott, ki az alvó nemzetet felrázta, előttünk a pest megyei szónok az 1848-ki diétának ellenzéki szónoka, a parlamentar kormány indítványozója, a férfit ki Bécsben az adoratio tárgya volt s a temérdek küzdésben erőt veszve most beteg, s a haza szolgálatában egészsége

kockáztatásával is a szószékre lép, s ő ellenében egy törpe minoritás megmozdítással lép fel. Hiszem, Kossuth ezt nem így akarta. De a kamara csak azon esetben lehetett olly irtóztató ingerültségben ha a jelenetet így fogta fel. Másként nem. —

A világ historia illy türelmetlen, és zsarnokoskodó többséget nem mutat fel.

Hanem az okos ember csak nevet.

A ministerialis párt átkozottan dühösen rugtat neki az oppositionnak.

Perczel Moricz az ellenzék vorpostja elő áll, s egy kicsit villogtatja kardját. Erre a ministeri párt egész tömegben a helyszínére tódul és Deák Ferencz auctaritását, Kossuth érdemeit szenvedését, és nagy nevét egy ember elébe állítja.

Egy elfogott ellenség ellen tüzeltetnek legnagyobb ágyuikkal, és ezzel ő kelmezt az azt hiszik elérni, hogy az ellenség úgy fog gondolkodni.

„A tüzes patvarba huzzuk össze egy kicsit a bagariai mert ha a többség egy emberünk ellenében is, ennyi erőt tud kiállítani, mit tehetnek ha egyszer komoly csatára kerülne a dolog, egy láb big levágnának.

Adja isten egészségére a többségnek az illyen eljárást, az illyen puffogató jelenetek után szokott következni az hogy nem sokára kifogynak a puska porból, mint a nagy idai ozigányok.

Az Oppositio észre fogja venni, hogy a többségnek csak ezen egy fegyvere van, s melly, ha nagyot durran is később a fül azt megszokja, s nem egy könnyen fog tőle vizsariadni.

Ilyenek történtek a nap alatt.

Nyári Pál nagy hatással qualificálta e jelenetet, s botránynak nevezte, ha egy plenkirozó Oppositio ellenében, midőn a szó arról volt, hogy egy, a ház elébe terjesztett oklevél kinyomassék, akkor egy minister a szenvedélyeket felrázó hangon bizalom szavazásra szólítsa fel a házat s illyen jeleneteket idézzen elő, mellyek később a nyugalom perczében nevetséges színben fognak látszatni.

Eunyi volt fő tárgya a mai ülésnek.

A kinyomatás elmaradt. A tagok a ministeri propositio ellen csak vaktából fognak oralni.

Szerkesztő, kergessen el engem dolgozó társaitól, de én gyanusitom a ministeriumot az olasz ügyben. —

A ministerek ez óráig ez ügyben hallgattak mint a hal, s most midőn a dolgot halasztani nem lehet, térvöket hirtelen elolvastatják, rá egy szemfényvesztő jelenetet ideznek elő, s az okiratot zsebökbe téve vissza viszik.

Szerkesztő! Kutya van a kertbe.

— A baloldalt egy veszedelmes complotra figyelmeztetjük, melly léte ellen fűzetik. A jobb oldal ugyan is, a törpe minoritás tökéletes megugrasztására elhatározá Bernát Josefet baloldali csatlakozásra bírni.

Pest. jul. 19.

Irjunk az olasz-magyar háborúról. És bár változnék e betűk festékevérére, hogy olvasására megirtodék ez eszmétől a hidegvérű politicus vagy bár változnék inkább vérünk melegsége fagyos hideggé, hogy ne érezze keblünk a felhevült kedély lángját.

Olasz-magyar háborúról akarunk írni! Látlak nevetni titeket honom jószivü de könnyen hívő fia, s hiszékenységtek daczára is kétkedőleg fejet rázni, vagy szánakozólag gondolni az eszt-vesztett íróra.

Ugy-e absurdum, ugy-e esztelenség még az eszme is? ugy-e neveségesebb a gondolat is, mintsem felette még csak hozsankodni lehetne.

És bár éreznök, hogy eszünket vesztetük! s bár rögeszmében beszélünk, hogy felettünk a szánakozás könyveit láthatnok hullani! bár vezetné e tollat inkább az örültség görtsős keze, káp rázataid mint valókat írva le! mintsem mint most kántolomnak legyünk — szavazainkat igen is valóknak tudva — a szánakozás gyöngyeit el nem fogadhatni.

Igen, a ministerium a pragmatica sanctionál fogva a válaszfeliratba betéttetni kívánja, mikép a magyar nemzet Austriát Olaszország ellenében fegyverrel is segitendi, mihely belzavarai lecsendesültek.

Ezt kívánja a ministerium s e kíványa teljesülésihez köti állását.

Ezt ma jul 18-án délután 4 óra tájban nyilvánítja a conferentiában.

Csilapodj vér, csendesülj la felizgatott kedélyünk, s jere elő te hideg ész, elemezni, megforgatni a kérdést jobbról és balról. Lássuk.

Europa figyelmének és rokonszenvének egy nagy része az olasz szabadság-harczra van fordítva. A hatalmak csak nézői szerepet játszanak mert egyiknek fellépése a másikat fogná maga után vonni. De az érdekelt Austrián s a szolgaságban gyönyörködő oroszországon kívül egyetlen nép sincs, melly ne örülne a győztes és ne szorongtva a vesztes olaszokkal. Nyik tanács adások és sympathia, titkos utasítás és segélyezés támogatják a nemcs harcizot mindenfelől.

És illy általános rokonszenvet bíró néppel akar a ministerium háboruba elegyedni s egy illy háboruhoz köti állását.

Magyarországon csak kettőre nézve van egyetértés csak két tárgyra nézve nincs szakadás és ez: statusadósságról tudni sem akarni és az olaszoknak minden sikert kívánni.

E két eszme honunkban annyira el van terjedve, miként bizony nehezen lehetne a kettőt egyesítve és egy pártocskát alakítani az ellenvéleményüekből, s ha más adósságát fizetni nem akarjuk bizony a más hüneiért s egy igaz ügy ellen vérvérket ontani sem akarjuk.

És a ministerium a hon illy hangulatában is e kérdéshez köti állását.

Szabadságunkat, függetlenségünket, önállásunkat vívtuk és vívjuk még jelenleg is és egy szabadságáért, függetlenségéért, és önállásáért vivo nemzet ellen akarják használni felszabadult karjainkat, s mig nemzetünk nevére Europa s a világ előtt a gyalázat bélyege suttetik, addig a kormány lehetetlenül ígér s így magát előre magának megnevetés alá helyezi, mert

annak csakugyan általán egy méternek kell lennie, ki azt hiszi, hogy most felléltandó ezredeink valaha olaszföldre mennek, midőn még az is kétes, ha valjon saját szükségünkre is kapunk e eloget, mert csak ne felejtjük, hogy a reactio izgatásainak egyike a népnél az volt, miként a terheltől menekülést nem sokára katonakodással kell lefizetni. És nézzünk a székelyekre, kiknek nagyobb részével az armány elhite é miképp olaszországba küldetnek, s ezért motczani sem akarnak.

És gondoljunk e mellett a honunkban levő olasz ezredekre, mellyek oda lent mi éretünk vérvérket ontják, s kiket ellenünk felbujtatni eddig sem pihent a gonoszság. Avagy nem emlékeztek e a pünkösdi ünnepre, mellynek ingerültségét leginkább azon ördögileg elhintet hír okozá, miként önkénteseink az ő honjuk ellen fognak küldetni. Mi fog kelleni majdan egyéb mint egy pár emissariust küldeni a lázzadó illyreknek a velők szemközti álló olaszokhoz, hirül adván nekik a factumot, mellyet Magyarország nekik honjuknak halából készít, és meglátjátok mi fog történni!

S a ministerium illy kérdéshez köti állását!

Mi ösmerni hisszük ezen soi disant mély political calculus indokát.

Azt hiszik ugyan is, hogy mig ezen segély adási remény által a schwarzgelb armányokat megszüntetik, s austriát közelebb vonva érdekinkhez: az illyr lázzadást könnyebben elnyomhatják: addig e morális subsidium által Italiát békekötésre fogják készíttetni.

Hiu képzelődés.

Bécs azt mondja „l'Autriche c'est moi!” s Austriának mint illyennek jó akaratjában bizni ritka jószivűség kívántatik. Mig Bécs Reszidenzstadtróli álmaival fel nem hagy s a nagy Németországba fel nem olvad, irántunk mindég ellenséges marad, mert bennünk souverainitása és dicsősége rablói tekintti. De innen várni segélyt a tehetetlentől épen anyi volna mint világtalan által akarni vezetetni.

A mi az olaszt illeti ne higyük, hogy bár önállókká lettünk és beljök valami schrecken einjagen werden az által, hogy papiroson valamit ellenök irunk. Legfeljebb kinevet, hogy midőn egy csoport lázzadóval sem tudunk birni, még egy harcban odzett nagy népet akarunk megfenyegetni.

Annyi igaz, hogy hasznot a ministerium e válaszfelirattal nem csinál.

Bácsból. Quousque abutere ó Rudits patientia nostra! — Nem, többé már ki nem álluk, hogy szívünk mélyéből fel ne kiáltunk: hosszú türelmünknek már vége szakadt, és ha Rudits továbbá is megének kormányzójának meghagyatják, Bácsme gyében tökéletes anarchia, magyar nemzetiségünk és függetlenségünk pedig legrutábbul veszélyeztetve lesz!

Eddig gyűlölt személye ellen komoly szövat azon okból nem emeltetett, mert, noha Ruditsnak főispáni székebeni megfoghatatlan s legrosszabb sikerrel történt ministeriális megerősítéséről minden hazafi a legmélyebb aggodalommal értesült,

még is nehogy támadó viszátkodások által az ellenségnek ellenünk tör adassék kezébe, — egyes kitéréseket kivéve túrtuk a szükséges rosszal, de ez által, alkalmasint csak ellenségeinknek tettünk szolgálatot.

Általányosan elterjedt hír szerint Rudits a reactionális mozgalmak elősegítőjének tartatik, mert tekintvén azon súlyos körülményeket, miszerint Rudits, a megbukott, de még most is fejét a sötétbe kigyóként feltoló bécsi Camarilla főnökének Virknernek creaturája, kitől, közbeszéd szerint, eddigi, a szabad vélemény elfojtására, számtalan törvénytelen esetek előidézésére s pártolására felhasznált kormányzói állását tetemes pénz öszveggel vásárolta, figyelembe vévén azt is hogy ugyan ő mint a megbukott kormányrendszer minden időbeni vakbuzgó eszköze, szüntelen a legutáltatásabb oligarchiai elvekkel büszkélkedett, mind ezekből könnyen következhető hogy Rudits a közelébb felvirult általányos szabadságnak bajnoka nem lehetvén, a régi pecsovicus rendszer visszaállítását csak forrón óhajthatja, ha mindjárt az csakozások segedelmével lenne is elő kancsukázható, de szaporódnék is ezen esetben a favarosoknak keresete, mert minden szabadon gondolkodót azonnal Siberiába küldeni kegyeskednék.

Azon szárnyaló hír azonban utolsó időben nagy vigasztalásunkra szolgált, miszerint a ministerium, többek állítása szerint, Rudicsot főispáni székeben csak Rajascics Karlovicz metropolitának ajánlására erősítvén meg, mintán az utóbbi Jellachics horvát bánnak törvénytelen hivatalába iktatása magát felség sértőnek és hazaárulónak bélyegezte, az ajánló jelleméről az ajánlott jellemére is méltán következtéseket huzhatvén, őt szükségképpen kormányzói hivatalától felmenteni szándékozva utódjának szentgyörgyi Horváth Antalt jelelte ki, kinek, mint ritka értelmiségő s mély belátású erélyes hazafinak csak egyedül sikerülhet Bácsme gyét a már majd nem anarchicus állapotból felszabadítani.

Azon biztos reményben tehát hogy ezen kedves hitünkben nem csalatkozhatunk, nincs egyéb hátra mint ajlatosan fohászkozniunk:

Domine libera nos a malo.

Rimaszombat jul. 18.

Szerkeztő!

Helyben ma tartatik a katholicus plébánosnál az országos, papi javakat elvenni akarók teljes kiirtásuk elrémítésük, lepocskolásukra irányzott conferentialis aláírási concilium, mellyhez képest a Tridentinum csak Kis Miska volt; a hol is elhatározzák, hogy mind, ki a papi jószágok elvételéről vagy számadoztatásáról csak szólni is mer, szörnyűen megmassacriroztatik. Pipaszó mellett talán, de mégis reitenetes készülétek tétetnek. Aláírási iv nyitjatva, mellyel az országgyűlést és ministeriumot rémitendik el; továbbá fenyegetődnék papuram bátyámék, hogy ennek következtése legborzasztóbb vallási háboru lesz, s én igen hiszem mert már e czélra több nemű fegyverek vásároltatnak, nevezetesen 70,000 darabb — varrótd — szaró, 20,000 ár vágó fegyvereknek, lyukas lakat kulcsok reparáltatnak szip-

toly és karabinet, zárkultok, puskák és ágyúknak de a dióhajról, mogyórohajról sincs feledkezés; mint az ő drágálatos „far niente”-jek borzasztó védelmére. Latus országból segelem kéretik. Jaj neked szegény hazám háromszoros jaj neked, a Gömöri ezen 200 állat majd bobánik neked; csak hamar, de mi hamar, egynehány egérfogókat az ilyen egerekre.

Szerkesztő!

Tegnap fényes temetés volt.

A felső ház elnökénél halotti tort ültek 4 órakor a kapus díszes parádé öltönyben — fülig érő kamaschiban, és bokáig erő rococo frackban hirdeté a megérkezett paireket. —

Furcsa dolog volna ha Angliában a lordok ház elnökeinek jutna eszébe, tetőtől talpig magyarba öltözött kapust tartani. —

Megérkezett a ministerium is, kivéve az igazság és pénzügy ministerét, — ők a felső táblának a halotti toránál alkalmassint mint condolen-sok jelentek meg. —

Beszentelte pedig a nagyszerű halottat három püspök is, egy romai catholicus, egy egyesült egy nem egyesült — s egy kálvinista.

Volt pedig eszem, — és iszom — és elszéledett végre a csillogó gyülekezett, azon önvalomással hogy jobb volna ide többször jönni, mint a muséumban — mert ezen utolsó ülésnek legalább azon eredménye volt, hogy az a gyomornak tet eleget, midőn amazok a legegészségesebb gyomornak sem kellenek.

Bajusz.

HIRDETÉS. TESSÉK OLVASNI.

Egy felsőbb tanodákat végzett egyén, jó levelekkel ellátva, mezei gazdaságban jártas, beszél négyféle nyelven, kíván valamely b. ur háznál inas, vagy huszárképpen fölvetetni, avagy B. Lo Prést által vezetendő lovasságnál bárki helyett vagy mellett szolgálatot tenni; fölkészíthető reggeli 11-től délutáni fél 4 óráig kőbányai borforráshoz alkalmazott vendéglőben, harminczad-utczá 114 sz. a.

ÉRTESÍTÉS.

A Lengyel István által készített durranással és durranás nélküli löböt kijátszása történik e hó 23-án a forradalmi csarnokban délután 3 órakor.

Hajnövesztő-kenet.

Az igen kapóssá lett hajnövesztő kenet, melytől a szőke, ősz és veres haj, barkó, bajusz és szakáll is szépen megfeketül, ismét újra készíthető kapható: bálványutca 183. sz.

Dr. Malatides.

Megbízás.

Alulírt, a pesti e. b. váltótörvényszék előtti minden ügyeimben Vörösmarty Sándort vagy akadályoztatása esetében e megbízás előmutatóját — megbízottamnak, illetőleg ügyvédemnek valom. Kült Rimaszombatban július 10-én 1848.

Kuklics János m. k.

Elöttem Papp Ábrahám megkért tanu előtt.

Elöttem Papp Mihály mint megkért tanu előtt.

Pesten Geibel Károly, udvari könyvárusnál megjelent és kapható: a főméltóságú királyi Főtörvényszékeken 1847-ben váltó és csődügyekben

hozott nevezetes bírói határozatoknak

gyűjteménye.

Kiadja

Kriehel Tiv.

köz- és váltótörv. ügyvéd.

1848. szept. 24. p. nr.

Magyar közlekedési vasút.

Naponkinti indulások 1848-dik Majus 20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek

legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 órakor.

„ „ tehervonat délben 11 ó. 45 p.

„ „ személyvonat délután 2 óra.

Szolnokról Pestre. Tehervonat reggeli 8 óra 45 percz.

„ „ Személyvonat reggeli 6 óra 25 perczkor.

„ „ Személyvonat délután 2 óra 15 perczkor.

Pestről Vácra reggel 6 óra 30 percz.

„ „ délután 2 óra 30 „

„ „ „ 5 „ 30 „

Váczról Pestfelé reggel 8 órakor

„ „ délután 4 „

„ „ „ 7 „

A magyar közeponti vasút igazgatósága által.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkint reggeli 6 órakor Győrrel közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pesttel kapcsolatban: minden kedden.

„ Szegedre: minden szerdán és szombaton.

„ Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtökön és szombaton.

„ Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra: minden csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reggeli óra.

Minden kedden indul egy vontatógőzös Szegedről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főigénynöke.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felolós szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder ház.